

ZPRÁVY A INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU

Shrnutí uplynulého roku 2016 a plán na rok 2017

Vážení spoluobčané,
dovoluji vám nejdříve Vám všem touto cestou popřát všechno nejlepší do roku 2017 a především hodně zdraví.

Zde je shrnutí realizovaných akcí v roce 2016:

- Ústecký kraj dodělal silnici III. třídy z Liščího do Severního a provedl rekonstrukci silnice III. třídy z Lipové na Vilémov. V návaznosti na tuto akci jsme nechali vyrovnat obrubník chodníku od kina a vyrovnat poklopy od kanalizace kvůli zimní údržbě.
- Podařilo se nám zrekonstruovat 19 drobných sakrálních památek v obci.
- Uspořádali jsme na 20 kulturních akcí, které byly velmi kladně vnímány z řad návštěvníků z okolních i vzdálených obcí a také zahraničních hostů. Tyto akce děláme především pro Vás a moc si přeje, aby Vám zpříjemnily život v naší obci.

V roce 2016 jsme měli hodně práce se sekáním trávy, a to především v centru obce. Vzhledem k malému množství veřejně prospěšných pracovníků se nám nepodařilo posekat mnoho pozemků, které jsme v předchozích letech dokázali posekat i několikrát ročně. Za to se všem občanům omlouváme.

Připravované akce v roce 2017

- Máme v plánu obnovu dalších sakrálních památek.
- Chystáme projektovou dokumentaci na Veřejné osvětlení v dolní části obce, od obecního úřadu až do Mlýnské ulice a také osady Liščí. Důvodem je plánovaná výměna drátů ČEZu nadzemního vedení a uložení kabelů do země. Tato investice se týká spodní části obce a Nové Lipové.
- Máme v úmyslu v tomto roce také dát do provozu úplně malý PIVOVAR.
- V měsíci březnu pravděpodobně vyhlásíme výběrové řízení na pronájem rybníků (Zámecký, Liščí, Koupaliště + předeřívák). Hlavní podmínkou nebude cena za pronájem, ale údržba okolí dle specifikace, sekání trávy a rybí osádka.
- Chceme zajistit vhodnější prostory pro knihovnu.

Naším přáním je, aby se občané také více zapojovali do údržby obce, a to především v blízkosti svého bydlení, protože věříte, že není možné vše stíhat a určitě všichni chceme mít obec pěknou.

V případě, že máte jakékoliv dotazy nebo připomínky k chodu obce, neváhejte nás oslovit. Sami dobře víme, že je stále na čem pracovat a zlepšovat.

Pavel Svoboda, starosta

Pochvala naší Základní škole

Naše Základní škola realizovala dne 21. 12. 2016 Vánoční školní besídku, na kterou si paní učitelky s dětmi připravily různá vystoupení. Musím besídku velice pochválit, protože všechna vystoupení dětí byla velice povedená a bylo vidět, že si s nimi daly děti pod vedením svých učitelek hodně práce. Na besídky chodím pravidelně a musím říci, že se vystoupení neopakují a zkouší se pokaždé něco nového.

Všichni rodiče a příbuzní byli nadšení a odměnili každé vystoupení dlouhým potleskem.

Za Vánoční besídku a její provedení škole velice děkuji a přeji, aby si na vystoupení dětí našlo cestu více a více diváků.

František Žák, místostarosta

Přehled poplatků pro rok 2017 - pozor změna

V tomto čísle Lipovských novin Vám přinášíme přehled poplatků pro kalendářní rok 2017. Poplatky můžete uhradit dvěma způsoby, a to buď platbou na účet obce Lipová č. 213100291/0300, nebo osobně na OÚ u paní Svobodové či slečny Petrouškové.

Platbu za **ODPAD** zasílejte s variabilním symbolem **1340**, poplatek činní **540 Kč**/trvale žijící osoba/rok a 900 Kč/rekreační objekt/rok.

Platbu za **STOČNÉ** zasílejte s variabilním symbolem **2321 + č.p.** objektu, výše poplatku je stanovena dle dohody s paní Svobodovou.

Platbu za **PSA** zasílejte s variabilním symbolem **1341**, poplatek činní **150 Kč**/pes/rok, senioři **50 Kč**/pes/rok.

Platbu za **PRONÁJEM POZEMKU** zasílejte s variabilním symbolem **3635**, přičemž výše poplatku je uvedena v nájemní smlouvě.

Žádáme občany, kteří budou zasílat poplatky bankovním převodem, aby do textu ke každé platbě vždy uvedli své jméno a číslo domu. Děkujeme.

KULTURA V OBCI

Rozsvěcení vánočního stromu

V pátek 25. listopadu 2016 se v Lipové rozsvěcel vánoční strom, při této příležitosti se od 10.00 hodin konal v prostorech podstávkového domu i prodej vánočních dekorací, do kterého se zapojila ZŠ Lipová, Klub důchodců Lipová, Domov důchodců Lipová a děti z kroužku vaření. Od 16.00 hodin následovalo pásmo, které si připravily děti ze ZŠ a MŠ

Lipová a děti z dětského domova. Poté jsme společně náš strom ozdobili a v 17.00 hodin i slavnostně rozsvítili. Nechyběly ani vědomostní soutěže a jak tomu bývá zvykem, tak pro zahřátí bylo připraveno i občerstvení. Děkujeme všem zúčastněným a těšíme se příště.

Mikulášská veselice

V sobotu 3. prosince 2016 se konala na sále Restaurace U Pytláka tradiční Mikulášská veselice. Od 15.00 hodin se celý sál zaplnil dětmi, které si čekání na vzácnou návštěvu krátily tancem, plněním her a úkolů, které si pro ně připravily členky Kulturní komise Obce Lipová. Mikuláše se děti dočkaly a každé z dětí mělo možnost zaspívat nebo zarecitovat

za sladkou odměnu. Spolu s Mikulášem mezi děti přišli i čerti a anděl, ti si potom společně s dětmi zatancovali a stali se součástí jedné z her. Od 20.00 hodin se konala večerní veselice pro dospělé, kterou taktéž navštívili čerti s Mikulášem a účastníci si zasoutěžili v různých soutěžích. Děkujeme všem a těšíme se za rok znovu.

Vánoční turnaj ve stolním tenisu

V pátek 30. prosince 2016 se od 16.00 hodin na sále Restaurace U Pytláka uskutečnil Vánoční turnaj ve stolním tenisu. Jako každý rok se soutěžilo ve třech kategoriích – muži, ženy a děti. Na závěr se konal ještě turnaj ve čtyřhrách, kterého se účastnila většina mužů.

Výsledky:

kategorie muži – 1. místo - Tomáš Oppitz, 2. místo - Pavel Svoboda, 3. místo - Jaroslav Kopecký

kategorie ženy – 1. místo - Klára Svobodová, 2. místo - Jarmila Gorolová (bohužel se v této kategorii letos účastnily pouze dvě hráčky)

kategorie děti – 1. místo - Jaroslav Gorol, 2. místo - Jiří Voigt, 3. místo - Adam Kutílek

Česká mše vánoční „Hej mistře!“ od J. J. Ryby

V sobotu 7. ledna 2017 se v kostele svatých Šimona a Judy uskutečnil koncert s názvem Česká mše vánoční „Hej mistře!“ od J. J. Ryby v podání Vilémovského chrámového sboru, Mikulášovického sboru, pěvců ze Sebnitz a Neustadtu a Orchestru hudebníků Šluknovska

pod taktovkou pana Patrika Englera. Opět nechyběl stánek se svařeným vínem a čajem, ke kterému členky klubu důchodců obstaraly občerstvení, přičemž tímto jim velice děkujeme za organizaci celé této akce.

Lipovský Ledák 2017

V pátek 20. ledna 2017 se před Restaurací U Pytláka uskutečnil nultý ročník zimní akce Lipovský Ledák. Přípravy této sněhovo-ledové akce trvaly skoro dva týdny, kdy se stavěla sněhová skluzavka, ledový bar a pult pro DJ, sněhové sochy, iglú a další atrakce. Přímou návštěvníků vyřezávaly dvě ledové sochy – mořského koníka vyřezával Václav Lemon, který za námi dorazil až z Olomouce, a hlavu kašpara vyřezával Jan Švadlenka z Prahy, oba umělci u nás pravidelně sochají na srpnovém Dřeváku. Hudebního doprovodu se ujal DJ Libor Čáp, který nejenže pomáhal s přípravami akce, ale hrál zcela zdarma.

Celou akci navštívilo přes tisíc návštěvníků, ohlasy na tuto akci byly opravdu krásné a velmi mile nás překvapila vysoká účast. Děkujeme všem, kteří se na přípravách a na průběhu podíleli, bylo to pro všechny opravdu náročné. Velký dík patří především Janu Weisgerberovi a Jiřímu Štěpánovi, bez jejichž pomoci s terénními úpravami by se Ledák neobešel. Věříme, že se nejednalo o poslední ročník a zima nám dopřeje sněhovou nadílku i v následujících letech, aby bylo možné tuto jedinečnou akci opakovat.

foto Jiří Fišer

Pozvánka na Maškarní zábavu

V sobotu 18. února 2017 se na sále Restaurace U Pytláka uskuteční Maškarní zábava. Od 15.00 hodin se můžete těšit na maškarní pro děti. Od 17.00 hodin proběhne maškarní odpoledne s dechovkou a od 20.00 hodin bude následovat zábava pro dospělé. Těšit se můžete na soutěže

a hry po celý maškarní den, nebude chybět ani vyhodnocení nejhezčích masek. O hudební produkci se postará DJ Čáp. Vstupné na večerní zábavu je 50,- Kč pro masky, návštěvníci bez masky zaplatí 100,- Kč. Těšíme se na Vaši účast.

Pozvánka na Lipovskou zabijačku

V sobotu 11. března 2017 se uskuteční Lipovská zabijačka. Těšit se můžete na zabijačkový gulášek, polévku, jitničky, kroupáky a další

zabijačkové pochoutky. Přípraveny budou oblíbené soutěže a kvízy. Budeme Vás podrobně informovat v příštím čísle Lipovských novin.

INFORMACE Z PODSTÁVKOVÉHO DOMU

Aktuálně z informačního centra

Velmi si vážíme Vaší přízně a zájmu o akce, výstavy a činnosti pořádané v našem podstávkovém domě. V předešlém roce jste si mohli prohlédnout například výstavu obrazů paní Aleny Hořejší, informativní výstavu Očima žen, fotografie Filipa Holiče a Jiřího Mikische, fotografie betlémů Iva Šafuse, komiksovou výstavu Příběhů poutních míst Šluknovska a další. Díky Vašemu zájmu nás v roce 2016 navštívilo 9 482 návštěvníků. Děkujeme, jsme rádi, že se k nám často vracíte a podporujete naše akce Vaší návštěvou.

Aktuálně si v galerii podstávkového domu můžete prohlédnout výstavu fotografií pana Milana Bařhy. Výstavu můžete navštívit do konce ledna, a to každý den od 10.00 do 17.00 hodin. V následujících měsících se můžete těšit například na autorskou výstavu historických pohlednic ze sbírky pana Rolanda Hofmanna, výstavu z oblasti Fair trade, fotografie Jiřího Mikische a spoustu dalších výstav. Informace k výstavám budeme průběžně doplňovat.

Těšíme se na Vaši návštěvu, pracovnice IC Lipová.

INFORMACE Z DOMOVA DŮCHODCŮ

Leden v Domově důchodců Lipová

Vánoční svátky jsme v Domově důchodců Lipová prožili v klidu a pohodě. Před Vánoce klientky s pomocí zaměstnanců pekly vánoční cukroví, také se podílely na výzdobě stroměčku a domova vůbec. Vytvářely ručně ozdoby a různé dekorace a domov moc hezky vánočně vyzdobily. Začátek nového roku jsme v Domově důchodců doslova proleželi. Postihla nás, tak jako zbytek republiky, chřipková epidemie. Chřipka postihla jak klientky, tak i zaměstnance. Museli jsme domov i na několik dní uzavřít a omezit návštěvy. Teď, koncem ledna, se vše vrací

do normálu. Moc děkuji všem zaměstnancům za obětavou péči o naše klientky především v tomto období, kdy jim samotným nebylo moc dobře.

Koncem roku jsme představili naše nové logo. Zachovali jsme „lipovské barvy“ a chtěli jsme, aby bylo na první pohled patrné, že se jedná o nás. Tak snad se nám logo povedlo :-).

Mgr. Miroslava Hoštičková, ředitelka

PŘÍSPĚVKY OD OBČANŮ

Křížky trochu jinak

Nemohu si odpustit a na článek pana Zdeňka Svobody v listopadovém čísle LN musím reagovat. Svým článkem jsem seznamovala čtenáře s drobnými sakrálními památkami na území Lipové a Liščího a jejich osudem, nikoliv o životě lidí v před a po válečné době a ani o politickém a válečném dění. O lidech jsem se zmínila v souvislosti s těmito památkami. V naší obci máme skutečně vzácné památky. Některé podstavce jsou výjimečně zpracováním v době baroka, jiné třeba tím, že dva jsou zhotoveny z jednoho bloku žulového kamene, který ležel na Teichwiese – Rybničné louce. Vzácný je také podstavec, který je zhotoven z jednoho kusu pískovce, což není vůbec běžné. A to jsou „jen“ podstavce, na nich jsou pracně jemnou technikou vykované a malované figury na křížích, nebo kříže odlité z litiny.

Nevím, jakou cestou pan Zdeněk Svoboda přišel na myšlenku, že jeho rodiče vyhnali Němce, a potom to tu postupně zničili. Nic takového jsem nenapsala a ani vůbec nemyslela. Konečně ve svém článku sám píše, že o „odsunu“ německého obyvatelstva rozhodly světové mocnosti. Po jejich vyhnání, ano, vyhnání sem teprve přišli noví obyvatelé, aby zde začali nový život. Úmyslně opakuji, vyhnání, to jsem si nevymyslela já, takto jsou označeny události v Česko-německé deklaraci o vzájemných vztazích a jejich budoucím rozvoji z 21. ledna 1997, kterou podepsali čelní představitelé německé a české strany, z níž cituji: „Německá strana přiznává odpovědnost Německa za jeho roli v historickém vývoji, který vedl k Mnichovské dohodě z roku 1938, k útěku a vyhánění lidí z československého pohraničí, jakož i k rozbití a obsazení Československé republiky.“ „Česká strana lituje, že poválečným vyháněním, jakož i nuceným vysídlením sudetských Němců z tehdejšího Československa, vyvlastňováním a odnímáním občanství bylo způsobeno mnoho utrpení a křivd nevinným lidem, a to i s ohledem na kolektivní charakter přisuzování viny.“ Celé znění deklarace je k nahlédnutí na internetu na stránkách Ministerstva zahraničních věcí pod adresou: <http://www.mzv.cz/berlin/cz/>, kde se všichni můžeme podívat s otevřenými očima na naši minulost, tím ji také uzavřít a posunout se dál. Neboť „Kdo nezná svou minulost, je odsouzen ji opakovat.“ (George Santayana). To by nikdo z nás nechtěl!

Já přece netvrdím, že všichni noví obyvatelé byli vandalové, ale našli se mezi nimi tací, kteří škody páchali. Napsala jsem jen, že převážné části nových obyvatel bylo jedno, že o křížky nikdo nepečoval a byly úmyslně ničeny. Pokud by to převážné části obyvatel vadilo, vandalům by to „zatrhlí“. Lidská lhostejnost zapříčinila, že z nich, až na výjimky, zbyly jen podstavce. Jen v Liščím pracovníci v čele se starostou našli při terénních úpravách ulomený zbytek překrásného kříže, který byl původně lité náramně zručnou technikou, neboť vypadal jako kovová krajka. Ten se jistě sám na tři malé kusy nezlomil! Ostatně vandalové se v naší obci

„přičinili“ i o další skutky. Tak třeba vybydlením opuštěných domů místními a jejich zbouráním (převážně vojskem). Sám pan Zdeněk Svoboda jistě zná případy, že leckterá rodina když zničila jeden dům, šla pak do dalšího. My sami jsme si na základech takto vybydleného domu a srovnaného se zemí postavili domek nový. Vandalové také přispěli ke zkáze zámku v Lipové, když si zakládali ohničky v půdním prostoru a shazovali vikýře. V Liščím zemědělská firma oplotila k pastvě kravám také hřbitov, zavolala jsem to tehdejšímu starostovi panu Doležalovi a ten okamžitě zjednal nápravu. Ostatně o vandalsky zničeném kříži (který však zachránil pan Šulc) psal pan Eduard Steun v listopadovém čísle LN v souvislosti s pověstí o Bern-Ditrichovi, o kterém pověst říká, že ničil pole, louky, lesy a některá stavení. Jiné příklady již ze současnosti – firma provádějící opravu kostela se nepřiměla k tomu, aby hroby a kříže, které od kostela odstranila, dala zpět na původní místo, a to je kostel s celým areálem starého hřbitova chráněnou památkou! Součástí starého hřbitova je i pískovcový náhrobek Antonie Procházkové (kolem roku 1815) a na horním místě podstavce je putto vysypávající růže z nádoby. Pro jeho neobvyklost v Čechách a sochařsky velmi kvalitně provedený náhrobek je příkladnou kompozicí náhrobního putta, a proto je zapsán do Ústředního seznamu kulturních památek. Putto je označení nahého dítěte podobné andílku, ale obvykle bez křídel a symbolizuje dítě nosící roh hojnosti a byl to oblíbený dekorativní prvek v období baroka, rokoka i v historických slozích 19. století. V roce 2015 byla sošce uražena hlava. Mě mrzí, že přes to, že viník je znám, jeho rodiče nebyli donuceni sošku nechat opravit. To by si pak každý rozmyslel něco poničit! Také byla uražena hlava klečící dívky u pomníku padlých z 1. Světové války. Příkladem vandalismu v naší obci bych mohla uvádět mnohem víc, konečně pan Bouma se o jednom v listopadovém čísle také zmiňoval a přiložil i foto. Jako poslední uvádím poškození obecní cesty v Liščím od potoka k ovčínu – vytlučené díry a samé bláto. Ty největší díry sice již „statkáři“ zasypali, ale menší a bláto zůstává, a při tom je to přístupová cesta na Jáchymberk, kudy chodí mnoho turistů. V některých případech se již nejedná o vandalismus, ale o poškození cizí věci, což řeší patřičný zákon. Jen doufám, že to vše pan Zdeněk Svoboda nevztáhne na své rodiče!

Na závěr mě napadá, že ten Bern-Ditrich z pověsti u nás řádí dál. Tak jej chytněme a potrestejme!

Byť jsem rodačka z Moravy, není mi lhostejné, co se v naší obci děje. Úmyslně jsem nepopisovala pozitivní věci, ale nešvary, které je nutné odstranit, aby se naše obec stala skutečně kulturní a krásnou, a to nejen pořádáním kulturních akcí. A to záleží na chování nás všech!

KLUB DŮCHODCŮ

- Tímto Vás informujeme, že od nového roku proběhla změna názvu z Klubu důchodců v Lipové na Spolek seniorů Lipová.
- Těšíme se na Vás na pravidelných setkáních v roce 2017, která se budou konat v příštích měsících ve dnech 14. 2. 2017, 14. 3. 2017, 11. 4. 2017, 9. 5. 2017, 13. 6. 2017 vždy od 15.00 hodin v podstávkovém domě.
- Zveze Vás tímto dne 28. 1. 2017 na výlet do Brtníků na Ledopády, kam pojedeme vlakem - odjezd z lipovské zastávky v 9.43 hod., návrat vlakem 16.01 hod. na Lipovské nádraží. Potěší nás vysoká účast.
- Připravujeme zájezd ve dnech 28. 5 - 29. 5. 2017 - zámek Hluboká, Lipno, Český Krumlov. Podrobnější informace k tomuto zájezdu naleznete v příloženém plakátu na straně 7. Pokud budete mít zájem zúčastnit se tohoto zájezdu, je nutné zaplatit zálohu ve výši 1.000,- Kč do konce února a zbylou částku ve výši 800,- Kč do konce dubna, celkem tedy 1.800,- Kč/1 osoba.
- Dále se můžete zúčastnit každý čtvrtek od 18.00 hod. rehabilitačního cvičení v tělocvičně pod odborným vedením rehabilitační pracovníce. Cena 20,- Kč.

INFORMACE ZE ZÁMKU

Leden na zámku

V tento krásný zimní čas, kdy jsme zasypáváni spoustou sněhu, si můžeme opět po delší době připomenout krásu Ladových obrázků, aniž bychom chodili do nějaké galerie. Stačí se podívat z okna. A při takové příležitosti se můžeme ponořit do starých časů a připomenout si ve stručnosti hlavní postavy, které oživovaly v minulosti hainspašskou zámeckou budovu. Jak jistě víte, zámky byly na Lipové dva, přičemž první a starší vyrostl na základech původní tvrze, kterou vypálili a vyplenili husité v roce 1429 pod vedení Jana Zmrzlíka ze Svojšína.

Salmové se na Hainspachu (dnešní Lipové) poprvé připomínají po roce 1696. Otcem zakladatele zámku byl říšský starohrabě Franz Wilhelm von Salm-Reifferscheidt-Bedbur, který si v roce 1692 vzal za ženu Marii Agnes Agathu, hraběnku Slawatovou (1674-1718), dceru Jana Jiřího Jáchyma, hraběte Slawaty z Chlumu a Košumberka. Marie Agnes koupila panství Hainspach v roce 1696 od své matky. Po ní přešel veškerý majetek na jejího syna Ernsta Leopolda Antona (1699-1769), starohraběte ze Salmu Reifferscheidtu, který v duchu rodové vojenské tradice dosáhl v císařském vojsku generálské hodnosti polního podmaršálka (odpovídá přibližně pozdější hodnosti generál - poručík). Tak se dostalo panství Hainspach (dnešní Lipová) a její okolí včetně jedenácti vsí do držení starobylého říšského aristokratického rodu ze Salm-Reifferscheidtu. Starohrabě Leopold se v Hainspachu trvale usadil a založil novou rodovou linii Salm-Reifferscheidt-Hainspach.

Sám stavitel zámku Leopold Anton byl v duchu rodové tradice významným vojevůdcem a uplatnil se především pod vedením prince Evžena Savojského ve válkách s Osmanskou říší. Leopold Anton se narodil Franzí Wilhelmovi, starohraběti Salm-Reifferscheidtovi, a Marii Agnes, hraběnce Slawatové, příslušníci jednoho z nejmocnějších českých šlechtických rodů té doby jako šesté dítě. V jeho osobě se tak spojily tradice nejstarší aristokracie Svaté říše římské a západoevropské kulturní oblasti, sahající doložitelně po ženské linii až ke Karlu Velikému, a na druhé straně nejstarší aristokracie české, neboť rod Slawatů odvozoval svůj původ od starodávných Vítkovců, všeobecně známých pod pojmem páni z růže. V sedmáctém století pak tento rod patřil k nejbohatším a nejúspěšnějším v Čechách.

Leopold Anton jako mladík (spíš ještě dítě) narukoval do armády po vzoru svých předků a jako sedmáctiletý až dvacetiletý se účastnil největších tehdejších bitev pod velením prince Savojského, přičemž se vyznamenal v bitvě u Bělehradu. Princ Savojský mu byl pravděpodobně velkým životním vzorem, neboť i zámek v Lipové nese mnoho společných rysů se zámekem princovým, postaveným nedaleko Vídně v Schloss Hof, který se stal společenským centrem císařství v dobách největší vojenské slávy tohoto slavného vojevůdce. Hildebrandtova stavba pro prince Savojského byla stavěna ostatně jen zhruba deset let před započatím stavby hainspašského zámku.

Nežli se však starohrabě Leopold pustil do stavby zámku, zažil velmi mnoho životních peripetií nejen na poli válečném. Víme přesně, že svoji vojenskou kariéru nastartoval za pomoci svých vlivných příbuzných, působících u císařského dvora. Získal vysokou generálskou hodnost a hodnost polního podmaršálka, ale zároveň začal budovat své hainspašské panství. Svoji vojenskou kariéru, zdá se, ukončil až v průběhu sedmileté války, která na svém počátku přinesla císařským barvám mnohá vítězství. Samotný generálův životopis by byl velmi zajímavým příspěvkem k poznání doby vlády císaře Leopolda a jeho následovníků, tedy první poloviny osmnáctého století. Po svém otci byl prvním, kdo používal přídomek z Hainspachu. Panství tedy bylo jeho ekonomickou, ale i společenskou základnou. Samotný záměr vystavět

nový zámek byl veden nejen snahou o novou reprezentaci úspěšného muže na poli válečném, který patřil neodmyslitelně k vídeňskému císařskému dvoru, ale byl myšlen jako vskutku rodinné sídlo, které mělo sloužit první ženě Leopolda Antona, hraběnce Marii Anně z Althannu (1700-1737), vdovu po Norbertu Vincenzi Kolowrat Liebsteinském, se kterým měla pět potomků, z nichž čtyři dospívali v době druhého sňatku s Leopoldem Antonem a jeden zemřel ještě před jeho uskutečněním. Marie Anna zemřela však již v červnu roku 1737, tedy v době, kdy se začaly teprve budovat hlavní nosné zdi zámecké budovy. Manželství se starohrabětem Salmem zůstalo bezdětné. Zajímavé je, že hraběnka Althanová byla vdovou se čtyřmi dětmi, když si za muže brala Leopolda Antona. V té době již nežila Leopoldova matka, která zemřela, když bylo synovi devatenáct let, ani jeho otec, který zemřel v roce 1734. Druhou ženu, o dvacet let mladší Marii Annu z Auerspergu (1719-1743) s níž měl dceru Marii Josephinu (1743-1796) si vzal starohrabě krátce po smrti své první choti v roce 1739. Teprve se třetí ženou, Marií Caroline von Dietrichstein zu Nikolsburg (1722-1790), kterou si bral za ženu roku 1744, se dočkal mužského potomka rodu, Johanna Franze Wenzela (1747-1802). Marie hraběnka z Dietrichsteinu mu také povila dvě dcery. Jen pro zajímavost můžeme uvést, že všechny své tři ženy si bral starohrabě vždy v únoru.

Leopoldovým nevlastním bratrem z druhého manželství jeho otce byl Anton Joseph Franz, starohrabě von Salm-Reifferscheidt-Raitz, zakladatel moravské rájecké větve Salmů, který se narodil v roce 1720. Starohrabě Anton (1728-1769), který částečně sňatkem s hraběnkou Rafaelou von Roggendorf (1726-1807), částečně koupí získal jihomoravské statky Raitz (Rájec nad Svitavou) a Blanz (Blansko), získal v mládí velmi dobré vzdělání a byl vybrán císařovnou Marií Terezií za vychovatele jejích dětí, včetně pozdějšího císaře Josefa II. Později byl poctěn řadou vyznamenání včetně Řádu zlatého rouna.

Doba výstavby hainspašského zámku se uvádí v pramenech od roku 1737 do roku 1739, nicméně je jisté, že se stavba protáhla až do roku 1746, přičemž stavbu navrhl věhlasný architekt a malíř Girolamo Costa, jehož životní osudy si přiblížíme příště. Stavitelem pak byl Zacharias Hoffman, rodák z Lobendau (Lobendavy), významný severočeský stavební a majitel stavební huti, který se uplatnil při realizaci významných staveb světských i sakrálních nejen v regionu šluknovském, ale i na saském území. I o něm bychom rádi přinesli drobnou zprávu.

Své panství starohrabě Leopold Anton od počátku zveleboval, kupříkladu v sousedství věhlasného léčivého pramene ve vsi Wölmsdorf (Vilémov) u Hainspachu nechal vybudovat kostel Nanebevzetí Panny Marie, který patří do širě pojatého barokního komplexu, jehož součástí je most přes Vilémovský potok osazený barokními sochami, schodiště, výklenková kaple nad pramenem a křížová cesta. Kostel Leopold Anton zamýšlel jako rodovou hrobku a on sám zde byl také pohřben. V lodi na pravé straně můžeme dosud obdivovat jeho náhrobek. Na rakvi stojící na postavci leží mramorová socha Chrona. Za sochou je vztyčen pylon s nápisem a portrétem zemřelého v oválném medailonu. Po stranách pylonu vynikají vojenské trofeje ze zlaceného bílého mramoru. Takto pojatý sepulkrální objekt do jisté míry připomíná náhrobek Jana Václava Vratislava z Mitrovic v kostele sv. Jakuba na Starém Městě pražském, který v roce 1714 navrhl Johann Bernhard Fischer von Erlach a v roce 1716 zhotovil Ferdinand Maximilian Brokoff.

pokračování na další straně

Německý nápis na náhrobku nás seznamuje s faktem, že na tomto místě odpočívá Jeho Excellence, vysoce urozený pán Leopold Anton Svaté říše římské, starohrabě ze Salmu a Reifferscheidtu, pán na panství Hainspach, Štiřín, Kostelec, Čejetice atd. a vysoce vznešeného arcibiskupství a kurfiřtství kolínského dědičný maršálek, Řádu sv. Michala velkokřížník a Jejich císařského a královského majestátu skutečný tajný rada, komoří a generál polní podmaršálek, narozen 21. června 1699, zemřel 16. ledna 1769. Z pamětní knihy kostela, založené v roce 1791, se dovídáme, že do rodinné hrobky byli pohřbeni i další příslušníci rodu, například Leopoldova třetí manželka Karolína z Dietrichsteinu a jejich syn Franz Wenzel (1747-1802) s manželkou Walburgou hraběnkou ze Šternberku (1754-1821) a nakonec i oba synové posledně jmenovaných Franz Vincenz (1774-1842) a Johann (1780-1847) s manželkami. Nedílnou součástí celého komplexu hainspašského panství pak byla i komponovaná barokní krajina, protkaná alejemi a drobnými stavbami. Dříve než přistoupil ke stavbě svého zámku, postavil na svém panství ještě několik sakrálních staveb, ale i škol a špitálů. Svě dominium posléze rozšířil i koupí několika domů v Praze a zakoupením panství Štiřín. Ten kupuje v době, kdy je dokončován zámek na Hainspachu, a to od hraběnky Marie Alžběty Serényové (v roce 175), a to včetně panství. Zámek Štiřín nechává okamžitě přestavět na trojkřídlý, jednopatrový, pozdně barokní

zámek, a to z jeho původní nevýrazné renesanční podoby malého šlechtického sídla. Na tomto místě je třeba uvést, že starohrabě Leopold Anton pobýval (pokud ne na poli válečném) pak především v sídelním městě císařství Vídni, i když v pozdějším věku stále častěji žil především na svém zámku, a kterému dával přednost před Štiřínem. Jak Leopold Anton, tak příslušníci celého jeho rodu mluvili německy, ovládali však i další jazyky a vesměs byli oddanými katolíky i loajálními podporovateli habsburského vládnoucího domu. Sám Leopold Anton ale nijak zvlášť bigotním věřícím jistě nebyl, protože novostavba jeho zámku postrádá v té době naprosto běžnou honosnou zámeckou kapli. Jeho zámek si vystačil pro tyto účely určenou pouze jedinou místností o nevelkém půdorysu, nijak zvlášť umělecky vybavenou. Celý zámek ale byl vybaven velice přepychově, byly zde shromážděny umělecké sbírky nevyčísitelné hodnoty, mobiliář renesanční i barokní, sbírkový fond obrazový i vzácného porcelánu. Svým životem a rozhledem se tak starohrabě řadil mezi přední velmože své doby a žil jako běžný barokní kaválér. Po smrti Leopolda Antona, hraběte ze Salm - Reifferscheidtu, se majetku ujal jeho syn Johann Franz Wenzel (1747-1802), který někdy v osmdesátých letech 18. století zřídil z panství Hainspach rodinné svěřenství (fideikomis) zaručující nedělitelnost a nezcizitelnost rodového majetku.

POVĚSTI A PŘÍBĚHY ŠLUKNOVSKÉHO VÝBĚŽKU

Pověsti o BERN-DITTRICHOVI - 2. část

Bern-Dittrich páchal mnoho škod, ale také i spoustu roztočivých a strašidelných kousků v různém převtělení, kterým se lidé nemohli nikterak ubránit, a tak si vlastně dělal, co chtěl a co si zamlouval, ale jen do jisté doby. Do Lobendavy totiž přišel nový kněz z Tovaryšstva Ježíšova (jezuita), který se záhy o řádění Bern-Dittrichově dozvěděl. Byl to velmi vzdělaný muž, jehož si lidé brzy oblíbili, neboť jim naslouchal a snažil se je zbavit jejich útrap. Jednoho dne v příhodnou chvíli Bern-Dittricha proklel a vykázal jej do kmene vysokého stromu na jednom malém místě v lesích Ječného vrchu nad Lobendavou. Od této chvíle ustalo řádění a strašení tohoto zloducha, kterého od té doby lidé přejmenovali na Bann-Dittricha, což v německém jazyce znamenalo něco jako „prokletý-Dittrich“.

Bohužel, jeho prokletí mělo jen dočasný účinek a když určitá doba pomíнула, řádil Bern-Dittrich ještě hůře než dřív. Strašení lidí, ničení lesů, luk, polí a stavení neustále stupňoval, a proto musel být knězem znovu proklet a vypovězen, tentokrát už ale na věčné časy. Byl vykázán pod kámen zvaný „Smolinec“. Avšak ani toto vypovězení na něho nemělo patřičný vliv, neboť po nějakém čase se opět zjevoval pocestným, vždy mezi „Černým křížem“ v Lipové a kaplí na Anenském vrchu nad Lobendavou. Mezi těmito místy v obou směrech doprovázel pocestné, převtělen opět ve velkého černého psa, který za sebou táhl řetěz, a když došel na jedno z těchto míst, zase náhle zmizel.

Ještě ve 2. polovině 19. století vyprávěly dvě mladé dámy z Lipové, že se jednou kolem půlnoci vracely z Lobendavy domů a když míjely kostelík na Anenském vrchu, přišel od kostelíka černý pes, který za sebou táhl vozík a pomalu je následoval. Když se dámy zastavily, zastavil se i pes s vozíkem, a jen se daly znovu do pohybu, pes opět šel za nimi. U „Černého kříže“ pak zmizel i s vozíkem dámám z očí.

Bern-Dittrich, nyní už vlastně Bann-Dittrich, skutečně zdejšímu lidu pokoj nedal. Jakási starší žena z Karlína se vypravila jednoho dne do Vilémova, doprovázena svým vlastním velkým černým psem. Když

došla do míst, kde se říkalo „U velkého smrku“ (silnice z Karlína do Vilémova tehdy vedla jinudy než dnes), ozval se náhle z lesů Ječného vrchu (zde říkáme pod vysílačem) štěkot mnoha malých psů, který jejího psa tak mocně lákal, že ten se rozeběhl směrem za oním štěkotem a tam se k ostatním psům připojil. Marně jej žena volala, pes už se jí nevrátil, zato se ale začal zvedat vítr, který neustále sílil. Ženy se zmocnil strach, a proto se obrátila nazpět do Karlína a co jí nohy stačily, pospíchala domů. Doma se však z ničehožnic těžce roznemohla a velmi dlouho trvalo, než došlo k jejímu opětovnému uzdravení.

Další příhodu měl jistý muž z Vilémova, který pracoval jako pomocník ve mlýně a na pile. S ostatními pomocníky se jednou vydali na rybolov. Tajně, aby majitel nevěděl, se k nim přidali i majitelovi synové, kteří lovili na opačné straně potoka. Náhle zaslechli štěkot psa a mysleli si, že pomocníci mají u sebe psa ze mlýna. Jenomže štěkot sílil a záhy poznali, že neštěká jenom jeden pes, ale naopak psů několik. V krátké chvíli se skutečně objevila smečka malých bílých psů a jejich počet se neustále zvyšoval. Psi za hlučného štěkotu i stále sílícího větru a lomozu proběhli kolem mlynářových synů, kteří se podle všech těchto jevů utvrdili v tom, že tudy táhl Bann-Dittrich.

Jindy zase v Severním byl jistý muž pověřen hlídáním sklizeného obilí a za tímto účelem měl sebou psa. Celkem bezstarostně spolu hlídali, když se náhle začal ozývat štěkot většího množství psů, který se neustále za silného větru přibližoval, a když psi dorazili až k vyděšenému hlídači, ten poznal, že se v podobě psa objevil i Bann-Dittrich, který poručil hlídačovu psovi, aby následoval ty ostatní. Pes svého pána opustil a již nikdy víc se nevrátil. Když hlídač druhého dne přišel do své strážní boudy, nalezl v ní kus koňského masa a nikdo nevěděl, ani netušil, odkud se vzalo a jak se tam mohlo dostat. Všichni se shodli na tom, že to nemohl udělat nikdo jiný než Bann-Dittrich.

pokračování na další straně

Jiný muž ze Severního se vypravil jednou do saského Neustadtu. Cestou musel projít menším lesíkem. Spokojeně si vykračoval se zrakem sklopeným na cestu, přemýšleje o účelu své cesty. Ledva na okamžik pozvedl své oči a zahleděl se dále do lesa, na smrt se vylekal. Spatřil, jak z lesa na něho míří puškou bezhlavý muž v mysliveckém oblečení. Po chvíli však zmizel stejně záhadně, jako se zjevil. Vyděšený muž od dalšího pokračování v cestě upustil a raději se s třesoucími koleny vrátil domů. Doma však záhy onemocněl a za velmi krátký čas zemřel.

Jednoho hezkého nedělního odpoledne se vypravily do lesa na svahu Ječného vrchu dvě mladé dívky z Vilémova. Tam si vyhlédly mýtinu s výhledem na Vilémov, usadily se na pařez a četly si z knihy. Najednou se ale zvedl prudký vítr a počal se ozývat štěkot mnoha psů, který neustále sílí. Dívkám začalo být náhle strachy úzko, proto se rozběhly domů, co jim nohy stačily, a již nikdy více se do těchto míst neodvážily. Byly přesvědčeny, že to, co jim nahánělo takový strach, musel být jedině Bann-Dittrich.

Jistá paní z Lipové si potřebovala vyřídit nějaké záležitosti v dosti vzdáleném Berthelsdorfu v Sasku, vědoma si toho, že cesta tam i zpět bude možná trvat až do pozdního večera, vzala si s sebou na cestu lucernu. Bylo sice bezvětří, ale jinak velmi špatné počasí. Měla již polovinu cesty za sebou, když tu se náhle zvedl prudký vítr a před ženou se objevil velký černý pes, který jí zastoupil cestu, avšak za malý okamžik zase zmizel. Ze všech stran se ozýval zase onen známý štěkot malých psů. S děsivými pocity a strachem dorazila do cíle své cesty, ale návratu toho dne se již neodvážila. Byla přesvědčena, že to byl Bann-Dittrich, kdo jí tak vylekal.

Také v Dolní Poustevně tvrdil jakýsi sedlák, že prý viděl Bann-Dittricha v doprovodu velkého černého psa v lesích nad Dolní a Horní Poustevnou, směrem k Rugiswalde na česko-saské hranici.

Staří domorodci kdysi vyprávěli, že u silnice mezi Lobendavou a Severním, v místech, kde byl postaven kříž (ten kupodivu ještě existuje), měl prý úkryt vlkodlak. Toto místo bývalo hustě zarostlé ostružinami a tvořilo hranici mezi zemědělskou usedlostí č. p. 18 a č. p. 20, které již byly ale dávno zbourány. Lidé se prý tohoto místa velice obávali a pokud opravdu nemuseli tamtudy jít, raději se mu vyhnuli. Byli prý přesvědčeni, že onen vlkodlak je Bern-čili Bann-Dittrich.

Bann-Dittrich se prý zjevoval také v lesích vrchu Valtenbergu v Sasku, nedaleko za českou hranicí. Jakýsi muž z Nieder Neukirchu si vyřizoval nějaké záležitosti ve Steinigt-Wölmsdorfu, odkud se za tmavé podzimní noci vracel domů. Musel projít hluboké valtenberské lesy poměrně

špatně schůdnými cestami. Došel k jednomu místu, kde mu v cestě ležel veliký, leč plochý kámen, který byl nucen obejít mezi jinými velkými kameny. Sotva mezi kameny vstoupil, zaslechl rychle se přibližující psi štěkot a dusot koňských kopyt. Muž se přitiskl k jednomu z kamenů a bojácně očekával sled dalších událostí. Smečka psů proběhla kolem něho následována jezdcem na koni, který se doslova těmito místy přehnal, když jeho kůň jediným skokem přeskočil v cestě ležící veliké kameny. Vyjevený muž si ale stačil všimnout, že jezdec má po boku meč, který při dotyku se stromy a keři při jeho zběsilé jízdě silně řinčel. Nebylo pochyb o tom, že je to Pan-Dittrich, jak mu v Sasku také někdy říkali. Lidé zdejšího kraje i v saském okolí si vyprávěli, že byl navždy zatracen a prchal prý před svou minulostí, která jej neustále pronásledovala. Vystrašený muž se ještě dlouho nemohl vzpamatovat, nebyl schopen vstát, natož pak utíkat. Celé jeho tělo bylo jako z olova. Až když se štěkot psů a dusot kopyt ztratil v dáli a hodiny na věži kostela v Neukirchu odbíjely jednu hodinu po půlnoci, vzpamatoval se a mohl pokračovat v cestě domů. Spěchal, co mu síly, nohy a dech stačily, aby se už nemusel s Bann-Dittrichem setkat.

Mezi zdejšími lidem se tradovalo, že Bern-Dittrich zmizí tehdy, až koně začnou žrát uhlí. A stalo se.

Jednoho dne se v Lobendavě objevilo koňské spřežení s kočárem. Koně zajeli ke žlabu, který byl pro dobytek umístěn na louce pod kostelem, a žrali z něho uhlí. Nikdo se nikdy nedozvěděl, jak se uhlí do žlabu dostalo. Ještě než koně stačili uhlí sežrat, objevil se náhle neznámý muž v parádním mysliveckém obleku, přistoupil ke koním, cosi jim zašeptal, pak nastoupil do kočáru, který se tak rychle rozjel, až koním létaly jiskry od kopyt. Neví se, kam kočár odjel, jisté je, že od těch dob nastal všude klid a Bern-Dittrich se již neukázal. Zřejmě bloudí světem pronásledován nejen svou minulostí, ale i svým svědomím a mohlo být, že právě když opouštěl kraj, ve kterém tak řádl, byl spatřen oním neznámým mužem na Valtenbergu.

Až tedy někdy půjdete na houby či jen tak na procházku „k vysílači“, vzpomeňte si, že jste v místech, kde tento zloduch po léta panoval. Narazíte-li na poničená místa v lese a uslyšíte-li tam jakési podivné zvuky, buďte ujištěni, že se Bern-Dittrich nevrátil, že místo něho tam dnes řádí těžká lesní technika včetně harvesterů při těžbě dřeva. Kdo z oněch dvou je horší, posuďte sami! Konec.

Eduard Steun

Autobusová doprava Petr Buchta

Vážení přátelé, kolegové a známí, Klub důchodců z Lipové si Vás dovoluje pozvat na dvoudenní výlet do jižních Čech, v termínu dne 27. - 28. 05. 2017. Bude se jednat jak o prohlídky památek a státních zámků- Hluboká nad Vltavou a Českého Krumlova tak i na zapomenutí všedních starostí za cenu 1.800,00 Kč. za osobu s programem:

1. den 27.05.2017:

6:00 hod. Lipová
6:15 hod. Šluknov
11:00 hod. Státní zámek Hluboká nad Vltavou
12:30 – 14:00 hod. Češnovická hospoda – oběd
15:30 hod. Stezka korunami stromů Lipno
18:00 hod. hotel Racek Lipno (Černá v Podšumaví)
19:00 hod. večeře
20:00 hod. zábava s muzikou

2. den 28.05.2017:

7:45 hod. snídaně
9:00 hod. odjezd do Českého Krumlova
10:00 – 15:00 hod. prohlídka Č. Krumlova a zámku
15:15 hod. odjezd domů

V ceně je ubytování, oběd, večeře, hudba, vstupné a doprava zájezdovým autobusem.

Kontaktní osoby:

Jana Kadlecová 607 977 718
Petr Buchta 777 151 486
Po dohodě více nástupních míst na trase.

SPORT

Sport v lednu

HOSPODAŘENÍ A ROZPOČET SK SKLOLUXUS LIPOVÁ, z. s.			
ČD M Z O V D O N O Č N Í V Ý D O Č Č Č Č			
UJÓGÉ FĚ	KČ	PŘÍJMY	KČ
1. rozhodčí + poplatky OFS	26 710,00	Zůstatek na účtu a pokladně z r.2015	18 460,77
2. telefony + poštovné + kauce + registrace + příspěvky FAČR, přestupy	42 588,00	dotace Obec Lipová	150 000,00
3. cestovné	16 694,00	sponzoři	26 500,00
4. údržba areálu hřiště	21 067,00	dotace FAČR	8 781,00
5. energie	16 227,00	dotace Ústecký kraj	0,00
6. propagace + kancel. potřeby + spotřební materiál, počítač	1 752,00	sportovní činnost	13 500,00
7. pronájmy hřišť, kabin + startovné	28 917,00	členské příspěvky	27 000,00
8. praní dresů a údržba dresů	10 133,00	úrok z účtu	1,79
9. sportovní vybavení + bezpečné branky Junior	44 511,00		0,00
10. odměna trenérovi	0,00		
11. bankovní poplatky	656,00		
celkem	209 255,0	celkem	244 243,6
zůstatek na účtu	34 989		

Rozpočet na rok 2017			
VÝDAJE	KČ	PŘÍJMY	KČ
1. rozhodčí + poplatky OFS	28 000	Zůstatek na účtu a pokladně z r.2016	34 989
2. telefony + poštovné + kauce + registrace + příspěvky FAČR, přestupy	40 000	dotace Obec Lipová	100 000
3. cestovné	18 000	sponzoři	35 000
4. údržba areálu hřiště	40 000	dotace FAČR	8 000
5. energie	16 000	dotace Ústecký kraj	0
6. propagace + kancel. potřeby + spotřební materiál, počítač	2 000	sportovní činnost	15 000
7. pronájmy hřišť, kabin + startovné	28 000	členské příspěvky	27 000
8. praní dresů a údržba dresů	11 000		
9. sportovní vybavení	20 000		
10. odměna trenérům	0		
11. bankovní poplatky	700		
celkem	203 700	celkem	219 989
předpokládaný zůstatek na účtu	16 289		

vsvětlivky k položkám

VÝDAJE

- Mzda a cestovné rozhodčích. (Hlavní rozhodčí 500 Kč/utkáni. Asistenti 2x300 Kč/utkáni + cestovné a diety.
- Přestupy hráčů, členské příspěvky na FAČR, ČUS, telefon (trenéři), poštovné, internet.
- Příspěvek na cestovné na utkáni + na tréninky + přípravná utkáni (3Kč/km).
- Hřiště - benzín, údržba, vápno, hnojivo, barvy, opravy.
- Spotřeba el.energie, palivo, PB plyn.
- Spotřební materiál, kancelářské potř., propagace.
- Pronájem hřiště v Sebnitz a Varnsdorfu (umělá tráva) zimní příprava. Pronájem haly. Startovné na turnajích (žáci), občers.na utkáni.
- Praní dresů, jejich údržba a prací prostředky.
- Nákupy sportovních pomůcek - míče, štlupny, rukavice, zdravotní pomůcky, dresy, doplatek za bezpečné branky
- Odměna trenérovi dospělých - zahrnuje - cestovné + měsíční odměnu
- poplatky za vedení účtu

Rozpočet schválen VV SK Skloluxus Lipová dne 10. 01. 2017